

til Politiet, at jeg er forulempet af denne eller hin, saa veed jeg ikke, at jeg maa erlægge nogen Kjendelse, fordi denne eller hin Politiofficiant gjør sig Uleilighed i den Anledning. Jeg vil tage beslægtede Forhold. Meget af hvad der her skal betales, f. Ex. paa Mønstingskontoret, angaar Dverførelsen i Lægdsrullen, men naar nogen Landværnepligtig skriver til Lægdsforstanderen om Bevis for Tilførelse eller om Flyttebevis osv., da betales der ikke en Skilling derfor og i Dyndeforhold betale kun de Forligsmæglingen, som behøveden. Jeg kan saaledes ikke begribe, hvorledes det ærede Medlem er kommet ind paa den Side, at det nu er principmæssigt, at den enkelte Statsborger, som har Trang, eller her ogsaa naar han ikke har Trang, til en Embedsmands Hjælp, ogsaa skal betale for denne. Ja, vi ville jo rigtig nok slippe til en stor Lettelse paa Finansloven, naar vi paa denne Maade kunne lønne alle de Vedkommende, saa at vi ingen Statskatter fik at betale til Bøining af Embedsmænd, men jeg tror dog ikke, at dette vilde være den for Statens Løve hensigtsmæssigste Ordning. Det ærede Medlems Forsvar for § 6 skal jeg ikke komme nærmere ind paa, thi da hele Udvalget er entigt om dette Punkt, nærer jeg ingen Tvivl om, at denne Paragraf vil udgaa. Det ærede Medlem beraabte sig paa sit Kjendskab til Anvendelsen af § 6, og jeg tror vel, at den af og til har været benyttet, men jeg er paa den anden Side overbevist om, at den kun meget lidt har været bragt til Anvendelse paa den Maade, at Vaterfonten kom til at betale. I Almindelighed bruges det, at den Vedkommende har siddende en Cautionist deroppe, som Sømanden betaler nogle Drifkeskillinge, for at han skal kautionere for, at han vil være tilstede i rette Tid, men hermed er der forbundet store Ulemper, og i Forbigaaende skal jeg bemærke, at den høitærede Minister mærkelig nok fandt, at dette ikke var saa farligt for Vaterfonten, da han kunde sikke sig gennem denne Forpligtelse. Heri laa altsaa en Godkjendelse af, at han kunde benytte den samme Fremgangsmaade, som nu benyttes, nemlig at man har en Slags Cautionist, som Vedkommende byder en Kjendelse for at kautionere

for, at han vil være tilstede. Det er dog en i høieste Grad uheldig Fremgangsmaade. De 99 af 100 af disse Folk ere Mænd, som aldrig have ifinde at desertere, men som tværtimod ere glade ved at have faaet Hyre, og som nok skulle møde. De skulle altsaa betale til denne Cautionist, fordi der muligvis er 1 af 100 eller 1 af 1,000, som gaar bort, og da man kan være sikker paa, at disse Enkelte nærmest høre til fremmede Søfolk, skulle altsaa Landets Børn betale alle de Ulemper, som denne Institution fører med sig, fordi en eller anden fremmed Sømand kan faa ifinde at gaa bort med en Maanedes Hyre. At det ærede Medlem ogsaa vilde benytte det Argument, at det ærede Mindretal bestaar af to Søofficerer, tvivlede jeg ingenlunde om; jeg var tværtimod fuldkommen overbevist om, at det ærede Medlems Sunde, ogsaa vilde finde dette Middel. Under det Andragende, jeg før nævnte, fra Sømandsforeningens Bestyrelse findes ogsaa to Søofficerers Navne, og jeg tillader mig derfor at antage, at dette kan gaa lige op, thi de to af mig nævnte Mænd have beskæftiget sig meget med disse Forhold og have dog en anden Mening end Mindretallet. Jeg tror altsaa, vi skulle lade disse Hensyn ude af Betragtning, og derimod se paa Sagen selv og dens egen Natur, og ikke fra den Omstændighed, at man ønsker denne Institution oprettet i Kjøbenhavn under de bestemte Former, som Lovforslaget foreslaar, hente alle mulige rimelige og urimelige Indvendinger mod Flertallets begrundede Forslag. Gjorde vi dette, var det jo muligt, at vi, i alt Fald hvad Sagens endelige Ordning angaar, kunde komme hinanden noget nærmere, end det nu synes at være Tilfældet. Jeg skal imidlertid slutte med at erklære, at den eneste mulige Veitil at faa en Forandring af, hvad Flertallet har foreslaaet, og til at faa en hensigtsmæssig Dverenskomst istand, aabenbart vil være den at vedtage Flertallets Forslag og da imellem 2den og 3die Behandling at forhandle Sagen nærmere for at se, om der kunde være enkelte Punkter, som man kunde gaa ind paa at forandre. Jeg skal f. Ex., som ogsaa tidligere anført, nævne, at Flertallet neppe vil